

Nr 48

Av herr Berg, Gunnar, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Marinen: Telefon m. m.

I sina anslagsäskanden för budgetåret 1959/60 har marinförvaltningen hemställt, att anslaget under Marinen: Telefon m. m. måtte höjas med 64 000 kronor avseende halva kostnaden för utbyte av telefonväxel vid örlogsvarvet i Karlskrona. I sin motivering framhåller marinförvaltningen bl. a., att den befintliga växeln icke kan tillgodose ett rimligt behov av kommunikationer. Statsrådet och chefen för försvarsdepartementet har emellertid i sin huvudtitel icke medtagit ifrågakarande belopp utan har uppfört anslaget under denna rubrik med oförändrad summa.

Med all respekt för försvarsministerns vällovlige strävan att hålla försvarshuvudtiteln stram vågar undertecknad dock hävda, att sparsamheten på denna speciella punkt är missriktad. Inte ens om karlskronavarvet i en framtid skulle nedbantats utöver vad som redan skett elimineras behovet av *rationell* organisation. Kan det vara rationellt att chefstjänstemän vid marinverkstäderna måste betjäna sig av ett flertal telefonapparater för att över huvud taget kunna hålla kontakt med underställda avdelningar och personal? Till rationell organisation får i stället anses höra snabba och smidiga förbindelser mellan verkstäderna och yttervärlden liksom mellan kontor, arbetsavdelningar och övriga anläggningar inom denna stora arbetsplats. Förhållandena nu är, såsom bl. a. anfördt exempel visar, alltigenom otillfredsställande. Den disponibla växelansläggningen är överbelastad, vilket bl. a. tvingar till improvisationer. Dessa skär sig med de ökade kraven på prestationsförmåga som ställts på marinverkstäderna.

Om det inte vore så att den redan nu miserabla telefonsituationen för var dag som går utvecklar sig till det ännu sämre, vore naturligtvis föga att invända mot ett uppskov med den föreslagna moderniseringen. Skäl för uppskov kan sålunda ej åberopas, och då framstår även i dagens trängda budgetläge önskemålet om en förbättring av ifrågakarande detalj som omöjligt att avvisa. Man begär att marinverkstäderna skall hävda sig i ett hårdnande konkurrensläge. Hur detta skall kunna ske, när inte ett så rimligt krav som en hygglig telefonanläggning vinner beaktande, är svårt att förstå. Den äskade anslagsförstärkningen bör därför beviljas.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte uppräknat det av statsrådet och chefen för försvarsdepartementet äskade anslaget under rubriken Marinen: Telefon m. m. på tillhoppa 1 050 000 kronor med av marinförvaltningen begärda 64 000 kronor.

Stockholm den 23 januari 1959

Gunnar Berg